GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.
„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḐI.
Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 36 fr., pe şése lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVII.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.
ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 139. Mercurĭ 8 (20) Augustŭ 1884.

Braşovŭ în 7 (19) Augustŭ.

Nu mai încape acum nicĭ o îndoială, că întêlnirea monarchilorŭ Austro-Ungariei şi Germaniei în Işl a avutŭ de scopŭ, sĕ pună la cale o întrevedere a ministrului Kalnoky cu prinţulŭ Bismarck; prin urmare nu curtuoasia, precum au scrisŭ ḑiarele austriace şi germane, câtŭ şi cele streine, ci cestiunĭ politice au fostŭ scopulŭ întêlnirii.

Presa ’ntrégă se ocupă de întrevederea dela Varzin, fără însă sĕ se spună apriatŭ, ce anume va fi fostŭ obiectulŭ convorbirii celorŭ doui cancelarĭ.

O scrisóre din Viena adresată ḑiarului „Norddeutsche Allg. Zeitung“ observă, la scirile date de uunele ḑiare, — că întrevederea celorŭ doi ministri n’arŭ avé importanţă, — că de sigurŭ nu se va fi dusŭ comitele Kalnoky la Varzinŭ, ca să vorbéscă cu cancelarulŭ germanŭ despre timpŭ. Chiar telegramele oficióse din Berlinŭ accentuéză în modŭ deosebitŭ importanţa întrevederii dela Varzinŭ.

„Kölnische Zeitung“ dă cu socotéla, că cei doi cancelarĭ arŭ fi pusŭ la cale o acţiune comună a Austro-Ungariei şi Germaniei în contra a totŭ ce arŭ puté periclitá pacea Europei.

Cu acéstă scire consună şi o corespondenţă din Viena către o fóie englesă, în care se asigură, că cei doui ministrii au avutŭ sĕ vorbéscă *despre situaţiunea statelorŭ balcanice, despre încordarea, ce a produs’o fiasculŭ conferinţii egiptene din Londra între relaţiunile dintre Germania şi Anglia, precum şi despre posiţiunea totŭ mai favorabilă, ce ’şi-o câştigă Polonii din Austria.*

Inprejurarea acésta din urmă, arŭ neliniscí multŭ, se ḑice, pe cancelarulŭ germanŭ, căcĭ iată ce scrie între altele în acéstă privinţă şi „Vossische Zeitung.“

„In cursulŭ celui din urmă anŭ s’au ivitŭ unele particularităţĭ în Austria, care nu sunt fără înrîurire asupra tăriei alianţei, aşa că prinţulŭ Bismark a găsitŭ cu cale, póte, sĕ vorbéscă personalŭ cu ministrulŭ de esterne alŭ Austro-Ungariei. Acum cincĭ anĭ, când s’a încheiatŭ alianţa, se ḑicea că e îndreptată în contra Rusiei; dar acum isgonirea Ruşilorŭ din Berlin a doveditŭ, că între Germania şi Rusia esistă relaţiunĭ intime. Nu totŭ astfel sunt relaţiunile dintre Austro-Ungaria şi Rusia, şi causa e „statulŭ polonŭ din Galiţia,“ care în anulŭ din urmă şi-a dobânditŭ o mai mare independenţă, decum arŭ fi pe placulŭ celorŭ din Petersburg.“

Numitulŭ ḑiarŭ ḑice, că din consideraţiunĭ generale politice, cancelarulŭ germânŭ e de părere ca acestei independenţe sĕ i se pună capĕtŭ séu celŭ puţinŭ o margine, făcêndŭ responsabilŭ de acésta pe guvernulŭ austriacŭ.

„Naţional-Zeitung“ aduce o scire, după ea şi mai positivă. Ḑice că urmarea întrevederii arŭ fi, sĕ se dea pe faţă intimitatea, ce esistă între Austro-Ungaria şi Germania cu Rusia, şi aduce acésta în legătură cu scirile despre o apropiată întrevedere a monarchului AustroUngariei séu a prinţului de corónă Rudolf cu Ţarulŭ Rusiei în Varşovia.

Oficiósele din Viena mai spunŭ apoi, că s’a vorbitŭ la Varzin şi despre cestiunea egipténă, căcĭ astfelŭ, ce arŭ însemnă presenţa în Varzin a consulului generalŭ germanŭ din Egiptŭ Derenthal, care a luatŭ parte şi la conferinţa din Londra ca consilierŭ financiarŭ alŭ ambasadorului germanŭ de pe lângă guvernulŭ englesŭ.

Din tóte scirile date de întréga pressă austro-germană, resultă că cestiunea principală a convorbirii dela Varzin a fostŭ cestiunea polonă, şi în genere cestiunea slavă.

Posiţiunea aprópe independentă a Polonilorŭ neliniştesce totŭ atâtŭ de multŭ pe Rusia ca şi pe Germania, şi ca şi pe Austro-Ungaria agitaţiunile din peninsula balcanică, despre care atâtŭ de multŭ se vorbesce.

Negreşitŭ „Kölnische Zeitung“ la aceste două cestiunĭ face alusiune, când ḑice, că la Varzin s’a pusŭ la cale o acţiune comună în contra a totŭ ce ar puté periclitá pacea Europii.

Décă Austria va face pe placulŭ cancelarului germanŭ, sĕ înăbuşéscă orĭ ce gradŭ de independenţă a Polonilorŭ din Galiţia, atuncĭ Germania va secundá pe aliata sa în combaterea orĭ cărei agitaţiunĭ din peninsula balcanică şi va pune la cale întêlnirea monarchului Austro-Ungariei cu Ţarulŭ Rusiei la Varşovia.

In totŭ casulŭ, la Varzin s’a plănuitŭ o acţiune, care numai în favórea păcii nu póte fi, şi încă şi mai puţinŭ pentru liniştea Austro-Ungariei. Cancelarulŭ germanŭ şi-a vêrîtŭ mâna şi în cestiunile politice interne ale monarchiei nóstre, cerêndŭ ca ministerulŭ Taaffe sĕ renunţe la planulŭ ce şi l’a croitŭ, — şi care erá menitŭ sĕ asigure într’o ḑi liniştea monarchiei, — sĕ renunţe la tendinţele sale federaliste.

Pe de altă parte cochetéză cu Rusia, isgonindŭ pe Ruşii din Berlin, vinovaţĭ şi nevinovaţĭ, şi punândŭ la cale întêlnirea din Varşovia.

Se vede lămuritŭ, că prinţulŭ Bismarck ’şĭ descurcă din ḑi în ḑi mai multŭ calea către ajungerea scopului sĕu.

A îndușmănitŭ pe Anglia cu Francia, încurcândŭ pe cea dintêiu în Egiptŭ, pe cea de a doua în Tonchinŭ şi abătându-le astfelŭ atenţiunea dinspre Europa; a formatŭ o alianţă puternică, legândŭ de mânĭ şi de picióre statele aliate.

Acum nu i-a rĕmasŭ cancelarului alta de făcutŭ, decâtŭ sĕ reguleze afacerile cu Rusia. In modŭ pacinicŭ? Nu credemŭ, câtŭ timpŭ cancelarulŭ germanŭ va vedé o Rusiă tare, care sĕ’ĭ zădărnicéscă planurile sale şi cochetăria cu Rusia nu e decâtŭ o strategiă fină bismarckiană.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Viena, 18 Augustŭ. — Fostulŭ comandantŭ de marină Pockh, în urma unui atacŭ de apoplexiă s’a îmbolnăvitŭ greu.

Berlin, 18 Augustŭ. — Ministrulŭ de esterne Kalnoky a părăsitŭ aḑi Varzinulŭ.

Paris, 18 Augustŭ. — Alaltaerĭ au fostŭ în Marsilia 14, în Toulon 8, în diferite departamente sudice 20 morţĭ de coleră.

Roma, 18 Augstŭ. — In provinciele Massa, Parma, Portomauricio, Turin s’au ivitŭ alaltaerĭ 10 casurĭ de bólă de coleră şi 8 casurĭ mortale.

Londra, 18 Augustŭ. — Scirea despre declararea de rĕsboiu a Chinei este neîntemeiată.

Paris, 19 Augustŭ. — Alaltaerĭ au fostŭ în Toulon 13, în Marsilia 14, în Arles 6, în alte patru departamente 27 morţĭ de coleră.

Roma, 19 Augustŭ. — In provinciele infectate au fostŭ alaltaerĭ 17 bolnavĭ şi 10 morţĭ de coleră.

Berlin, 19 Augustŭ. — Şederea lui Kalnoky la Varzin s’a prelungitŭ la învitarea prinţului Bismark cu o ḑi, ca sĕ serbeze împreună cu dênsulŭ ḑiua nascerii M. Sale împĕratului şi regelui Franciscŭ Iosifŭ.

Mexico, 19 Augustŭ. — Generalii Ramirez Mejija şi alţĭ doi, carĭ au luatŭ parte la conjuraţiunea în contra guvernului, au fostŭ împuşcaţĭ.

CRONICA ḐILEI.

Junimea română din Reghinŭ şi dimprejurŭ va arangiá la 27 Augustŭ st. n., în sala promenadei din Reghinulŭ săsescŭ o petrecere de veră cu scopŭ filantropicŭ Preţulŭ întrării e 1 fl. de persónă şi 2 fl. de familiă. Ofertele marinimóse se vorŭ chitá pe cale ḑiaristică.

*

Prinţulŭ Alexandru alŭ Bulgariei va merge, se ḑice, la T.-Severinŭ, spre a salutá pe M. S. Regele Carolŭ la plecarea sa spre Belgradŭ.

*

»Rĕsboiulŭ« ḑice, că unŭ istitutŭ medico-militarŭ se înfiinţéză în Bucurescĭ, pentru formarea medicilorŭ necesarĭ armatei. Se primescŭ studenţĭ dln anulŭ I şi II de doctoratŭ până la 15 Septembrie viitorŭ.

*

Lupta din Iaşĭ afiă, că unŭ numĕrŭ de familii israelite, ce erau sĕ plece în America şi a cărorŭ plecăre se amânase fiind-că în New-York se luase disposiţii a nu se primí decâtŭ persóne cu capitalŭ de 500 francĭ, vorŭ porní positivŭ dumineca viitóre. După intervenirea comitetului ieşanŭ, disposiţia de mai susŭ a fostŭ ridicată.

Mereu numai înainte!

*

»Monitorulŭ oficialŭ« scrie, că se deschide pe séma ministerului cultelorŭ şi instrucţiunei publice unŭ creditŭ extraordinarŭ de 2,700 lei, spre a se pune la disposiţiunea Academiei române pentru remuneraţiunea a trei ajutóre necesarii la lucrarea marelui etimologicum alŭ limbei române.

*

„Curierulŭ Balaşanŭ« spune, că ovreii, carĭ au sĕ plece din Iaşĭ la New-York Duminecă 5 Augustŭ la orele 1 jum. cu trenulŭ de marfă, suntŭ în numĕrŭ de 200. Deşi se luase o disposiţiune, de a nu se primí decâtŭ cei tinerĭ, sânĕtoşĭ, cu unŭ capitalŭ de 500 lei, după intervenirea comitetului israelitŭ din Iaşĭ, acéstă disposiţiune s’a revocatŭ.

*

Ḑiarele din Bucurescĭ spunŭ, că noulŭ tronŭ, ce se va aşeḑá în sala tronului a palatului regalŭ din capitală se va alcătuí după modelele tronurilorŭ vechilorŭ domnĭ ai ţĕrei. In acestŭ scopŭ se vorŭ studiá modelele de tronurĭ domnescĭ ce se află prin mănăstirile şi bisericele vechĭ din ţéră.

*

»Telegrafulŭ« spune, că direcţia postelorŭ va schimbá în curêndŭ tacsa, ce sĕ percepe pentru transportulŭ ḑiarelorŭ, dela unŭ banŭ şi jumătate la unulŭ. Felicitămŭ pe onor. direcţiune pentru acésta nimerită ideie.

*

»Monitorulŭ« scrie: La 26 Iulie, cădêndŭ o plóie torenţială asupra cătunelorŭ Slobozia de susŭ şi Slobozia de josŭ, comuna Stănişescĭ, judeţulŭ Tecuciu, cu grindină în mărimea oului de porumbelŭ, precedată de furtună, a căusatŭ următórele stricăciunĭ: 320 fălcĭ de grâu, 40 fălcĭ de orḑŭ, 240 fălcĭ de păpăşoiu, 73 fălcĭ fĕnétă, 40 pogóne vie şi 10 fălcĭ grădinĭ; paguba se estiméză la 65.800 lei aproximativŭ.

*

»România« scrie: O tragedie amorósă s’a petrecutŭ erĭ nópte la Kitila. Fata unui evreu din capitală fugise într’o birjă în spre Kitila c’unŭ sublocotenentŭ de călăraşĭ, ca să ia de aci trenulŭ şi sĕ-şĭ continue fuga. Tatălŭ avertisatŭ în urma întrebărilorŭ telegrafice, ce făcuse pela diferite staţiune, luà trenulŭ de erĭ diminéţă şi ajunse la Kitila, chiar în momentulŭ, cândŭ tênĕra păreche voiá

a se sui în trenŭ. Tatălŭ sĕ repede asupra ficei sale, o desface dela braţulŭ amantului sĕu şi voiesce s'o împedece d'a se urcă. Amantulŭ dispare. Fata începe sĕ ţipe. Eră duiosŭ spectacolulŭ, ce se înfăţişă, pe de o parte ţipetele fetei, şi mărturisirile formale că nu se mai întórce acasă şi că voiesce sĕ plece cu amantulŭ sĕu, pe de alta atitudinea rece şi implacabilă a tatălui. Fata a finitŭ prin... a cedă.

*

Mai multe ḑiare din Italia vorbescŭ de visitele făcute de distinşii noştrii gimnasticĭ, Moceanu şi Velescu, la cele mai renŭmite institute de arme din Verona, Milano, Veneţia, Turino şi Genua, cu ocasiunea trecerii lorŭ spre Madridŭ. Vedemŭ cu mulţămire, că ei au fostŭ primiţĭ fórte bine în italia; aceeaşi primire li-s'a făcutŭ şi în Spania, unde au visitatŭ institutele din Barcelona, Madridŭ şi Sevila.

*

Cu data de 1 Sept. 1884 se pensionéză căpitanulŭ cl. I. Ilie Sĕcăşanu dela reg. 2 de linia Alexandru I., din Braşovŭ rĕmânêndŭ însĕ a fi chiămatŭ în activitate in casŭ de mobilisare.

*

In urma afacerii lui Binder, Assim paşa, guvernorulŭ generalŭ a datŭ ordinŭ autorităţilorŭ Rumeliei ostice, sĕ ia câtŭ mai energice mĕsurĭ pentru stîrpirea tâlharilorŭ.

*

Pórta numise în consiliulŭ sanitarŭ internaţionalŭ din Constantinopole mai mulţi membrii, voindŭ a'şĭ asigura astfelŭ maioritatea voturilorŭ într'ênsulŭ şi nevoindŭ a mai face tóte numai după voia puterilorŭ. In urma energiului protestŭ alŭ puterilorŭ — Anglia nu a protestatŭ, după cum o sfătuia representantulŭ sĕu — Pórta se lăsă de gândulŭ sĕu şi în şedinţa din Joia trecută, preşedintele anunţă consiliului, că Pórta a hotărîtŭ sĕ lase consiliulŭ sĕ rĕmână întocmitŭ ca şi mai nainte.

*

Schwenninger, doctorulŭ principelui Bismark, a fostŭ numitŭ mai ḑilele trecute profesorŭ la facultatea de medicină a universităţii din Berlinŭ. Facultatea a luatŭ îndrăsnéţa hotărîre, sĕ protesteze şi verbalŭ şi în scrisŭ împotriva acestei numirĭ.

*

In Coblenz au fostŭ arestaţĭ doi oficerĭ francesĭ, carĭ luau desemnurĭ după feliuritele părţĭ ale fortăreţei.

*

»Gazeta Krakowska« din Varşovia aduce scirea, că prin lnmea funcţionarilorŭ de acolo umblă vorba, despre o călătorie, ce arŭ voi Ţarulŭ sĕ facă până la Berlinŭ.

*

»Românulŭ« scrie: »Guvernulŭ mexicanŭ a otărîtŭ, sĕ organiseze pentru anulŭ 1892, o esposiţiune universală, in scopulŭ d'a celebră într'unŭ modŭ strălucitŭ alŭ patrulea centenarŭ alŭ descoperirei Americei. Cu acéstă ocasiune, se va rădică unŭ monumentŭ în memoria lui Christof Columbŭ. Guvernulŭ mexicanŭ va invită tóte ţĕrile globului pentru a contribuí la cheltuelile rădicării acestui monumentŭ.«

ADUNAREA GENERALĂ A „ASOCIAŢIUNEI TRANSILVANIEI."

Óreştiă, 5 (17) Augustŭ 1884.

Ḑiua aşteptată cu atâta dorŭ de cătră Romsnii din Orĕştia, a sositŭ. Unŭ numĕrŭ însemnatŭ de óspeţĭ din tóte părţile Transilvaniei s'au întrunitŭ în oraşulŭ nostru cu scopŭ de a luă parte la adunarea „Asociaţiunei transilvane.» Sâmbătă 4 (16) Augustŭ diminéţa la 5 óre a sositŭ d-lŭ Iacobŭ Bologa, preşedintele Asociaţiunei şi d. George Bariţiu, însoţiţĭ de mai mulţĭ Românĭ de pe la Sibiiu, Cherla etc. Coborîndu-se din trenŭ ei fură primiţĭ şi salutaţĭ de comitetulŭ instituitŭ pentru primirea óspeţilorŭ în frunte cu d-nii Dr. A. Tincu, I. Mihu, Popŭ, Erdély etc. D. Bologa le mulţămi printr'o cuvêntare scurtă dar bine simţită. Mai multe trăsurĭ se aflau gata, la dispoşiţiunea celorŭ sosiţĭ, şi în scurtŭ timpŭ fură conduşĭ cu toţii la cuartirulŭ, ce le eră destinatŭ. Cu trenulŭ dela amêḑĭ şi cu celŭ de séra au mai sositŭ mulţĭ óspeţĭ de pe la Aradŭ, Deva, Alba Iulia, etc.

Toţĭ câţĭ au sositŭ Sâmbătă, eră sĕ se întrunéscă la 7 óre séra, la o întâlnire amicală în pavilionulŭ de pe promenada orăşenéscă. Din causa ploii însă, (care a inceputŭ a curge încă dela 6 óre séra şi n'a încetatŭ până diminéţa) acéstă întâlnire s'a făcutŭ în sala »Otelului Naţionalŭ.« Printre cei de faţă, afară de d-nii G. Bariţiu şi Iacob Bologa, mai erau: d. canonicŭ Vasile Popŭ, şi d. redactorŭ N. F. Negruţiu din Gherla, d. George Dima din Sibiiu, etc. etc. Séra a trecutŭ între conversaţiunĭ amicale, şi pe la 10—11 óre cei întrunitĭ s'au împrăştiatŭ éră pe la locuinţele lorŭ.

Partea cea mai mare a óspeţilorŭ se aştéptă sĕ soséscă astăḑĭ, Duminecă, când se începe prima şedinţă a Asociaţiunei. Dar despre acésta în numĕrulŭ viitorŭ.

X.

CORESPONDINŢA NOSTRĂ DIN COMITATE.

Sibiiu, 3/15 Augustŭ 1884.

Domnule Redactorŭ!

Regretabila scisiune între învĕţătorii românĭ întruniţĭ la ascultarea cursului suplenitorŭ din Cristurŭ, despre carea relatéză corespondenţa D-vóstră din Cristurŭ publicată în Nr. 135 a »Gaz. Trans.,« ne a intristatŭ pe toţĭ, carĭ dorimŭ în modŭ sincerŭ şi stăruimŭ din tóte puterile, ca învĕţătorii noştri sĕ se foloséscă de tótă ocasiunea, spre a se perfecţioná conformŭ recerinţelorŭ timpului în chemarea lorŭ atâtŭ de însemnată din tóte punctele de vedere.

Sciindŭ eu cu câtă rîvnă şi neobosire sĕ lucréză aici din partea competentă în acéstă direcţiune, şi sciindŭ că cu cea mai mare conscienţiositate se încunjură totŭ, ce arŭ puté nasce neînţelegerĭ confesională în cestiunĭ scolare: amŭ presupusŭ, că orĭ care cetitorŭ a amintitei corespondenţe va recunósce, că regretabila neinţelegere póte proveni numai din nepriceperea şi fudulia copilăréscă a unorŭ băieţanĭ adevĕratŭ semidocţĭ.

Aşŭ fi rĕmasŭ în acéstă bună credinţă, décă articululŭ de fondŭ din fóia D-vóstrĕ de astăḑĭ nu arŭ arĕta atâta nelinişte în ce privesce atitudinea organelorŭ nóstre şcolare (»inspectorii şcolarĭ«) in cestiunea confesionalismului. Căutândŭ mai de aprópe după motivulŭ acestei neliniscirĭ, credŭ a-lŭ fi aflatŭ acela în acea împrejurare, că învĕţătorulŭ Frăţilă a afirmatŭ — după cum raportéză corespondentulŭ D-vóstră — că »elŭ arŭ fi trimisŭ din partea referentului scolarŭ din Sibiiu şi că elŭ „ocupă acolo loculŭ acestui referinte.«

Sum autorisatŭ Domnule, Redactorŭ, a Vĕ aduce la binevoitórea cunosciinţă, că afirmaţiunile acestea nu au nicĭ o basă. De aicĭ nu s'a trimisŭ nimenĭ la Cristurŭ, şi nu s'a datŭ nimenui nicĭ unŭ felŭ de îndrumare orĭ instrucţiune; în specialŭ învĕţătorulŭ Frăţilă e cunoscutŭ aicĭ numai din acte.

Dreptŭ aceea, învĕţătorii nostri întrunitĭ în Cristurŭ vorŭ lucra înţelepţesce, décă nu se vorŭ împedecă de fanfaronadele cutărorŭ necăliţĭ, cĭ în armonia frăţéscă vorŭ continua a progresa în cele bune, informându-se şi luminându-se cu iubire colegială unii pre alţii.

Cancelistulŭ.

Din câmpiă, 14 August 1884.

Ar fi superflu ca sĕ mai vorbimŭ despre folosulŭ ce ni-lŭ procură societăţile alese, precum şi convenirile de orĭce soiu şi categoriă, firesce numai décă ele au nĕsuinţe nobile şi scopurĭ salutare.

O atare societate şi convenire avurămŭ şi pre câmpiă cu ocasiunea balului din Sângeorgiu arangeatŭ de tinerimea română în 10 Augustŭ a. c. Meritulŭ ce şi-lŭ făcuse junimea română prin arangearea acestui balŭ este vrednică de o atenţiune cu atâtŭ mai mare, cu câtŭ adecă este unica ocasiune de a puté vedé prin aceste părţĭ unŭ publicŭ românŭ atâtŭ de numerosŭ, atâtŭ de alesŭ şi aşa de nobilŭ.

Peste trei sute de persóne vĕḑurămŭ adunate în acelaşŭ locŭ, publiculŭ eră curatŭ românŭ, unulŭ mai veselŭ decâtŭ cel-laltŭ. Loculŭ destinatŭ pentru petrecere eră scóla română de acolo, pe care o aflămŭ pré frumosŭ arangiatŭ şi cu unŭ gustŭ deosebitŭ. După-ce însĕ publiculŭ s'a înmulţitŭ aşa de tare încâtŭ în sala de jocŭ nu mai încăpeu, domnulŭ Ludovicŭ Simonŭ, marele proprietarŭ de acolo, — zelosulŭ şi bravulŭ românŭ — a binevoitŭ a oferí publicului in grădina sa unŭ altŭ localŭ mai spaţiosŭ anume gătitŭ spre scopulŭ acesta, împodobitŭ cu ramurĭ verḑĭ în formă de alee şi ornatŭ cu diverse decoraţiunĭ.

Iubirea cu care acestŭ bravŭ bărbatŭ a îmbrăţişatŭ întregŭ publiculŭ românŭ a fostŭ nespusŭ de mare. O mésă abundantă eră deschisă în localităţile sale pentru toţĭ fără escepţiune, începêndŭ de séra şi până diminéţa. Toţĭ erau mulţămiţĭ, de tóte erau în abundenţă, totulŭ a decursŭ în ordinea cea mai bună, aşa încâtŭ cu dreptulŭ potŭ să ḑicŭ, că amintirea ce a lăsat-o d. Simonŭ în inima óspeţilorŭ sĕi, nu se va puté şterge nicĭ odată.

La »Ardelena,« »Romana« şi „Quadrilŭ,« peste 70 părechĭ erau de-odată în jocŭ. Vialitatea eră mare şi generală. O mulţime de copiliţe erau împletite în colóne lungĭ printre tineri şi bărbaţĭ ca şi rosele în cununĭ. Una eră mai fermecătóre decâtŭ cealaltă. O surprindere nespusŭ de plăcută, însĕ ne făcură vr'o 7 încântătóre domnişóre, care prin frumosulŭ lorŭ costumŭ naţionalŭ au arĕtatŭ câmpenilorŭ pentru prima dată, câtŭ de frumosŭ este a fi românŭ nu numai în limbă, ci şi în portŭ, şi câtŭ de bine le şéde a nu da banii pe cârpele jidovescĭ, ci a-şĭ găti veşmintele cu propriele lorŭ mânĭ. Credemŭ că tóte Româncele le vorŭ imită. Observŭ însĕ că a fi îmbrăcatŭ în vestminte românescĭ însémnă a fi îmbrăcatŭ curatŭ, simplu şi frumosŭ. De aceea nu sunt nimerite pentru costumulŭ naţionalŭ catifeaua şi aurituríle, ci întregulŭ trebue se fie lucru de mână, căcĭ numai atuncĭ se ajunge scopulŭ economiei naţionale, cu care în adevĕrŭ sĕ ne mândrimŭ.

O altă plăcere nu mai puţinŭ surprinţĕtóre ni se făcŭ pela mieḑulŭ nopţii prin danţarea străbunelorŭ nóstre jocurĭ: »căluşarulŭ« şi «bătuta« de cătră ḑece junĭ, îmbrăcaţĭ uniformŭ în costumŭ căluşerescŭ.

După pausă se întonară într'unŭ chorŭ bine alesŭ câteva imnurĭ naţionale şi apoi se continuă joculŭ cu însufleţire până diminéţa, când publiculŭ s'a retrasŭ ducêndŭ fiecare în pieptulŭ sĕu o amintire dulce şi o mulţămire ne-uitată.

Venitulŭ curatŭ s'a destinatŭ în folosulŭ bisericei gr. cat. de acolo. Mai târḑiu se va publică şi raportulŭ casarului.

Unŭ câmpénŭ.

FOILETONŬ.

Pasĕrile Ioanei.

de

Catulle Mendès.

Intr'o séră sub grinḑile odăii celei jóse, dinaintea unui focŭ de paie de cânepă, încă ude, care pîlpăie mai multŭ decâtŭ arde şi face mai multŭ fumŭ, muma torcêndŭ mereu, povestea istorii fórte frumóse, pe cândŭ Iónŭ D'Arc, tatălŭ, în picióre şi rĕzimatŭ de zidŭ, ascuţiă pe o piatră, pentru lucru d'a doua ḑi, oţelulŭ lătăreţŭ alŭ unui plugŭ. Dênsa, adică torcĕtórea, scia multe lucrurĭ, pentru că citea desŭ în cărţile de rugăciunĭ şi pentru că făcuse pelerinagiu la Roma; şi din pricina călĕtoriei aceştia o poreclisĕră ómenii »Romea.« Povestea dar, făcêndŭ sĕ se învêrtéscă inulŭ între degetele-i ude, şi copii strênşĭ în pilcŭ împrejurulŭ sĕu, — celŭ mai mare cu cótele pe genunchii mame-si şi cu bărbia în mânĭ, ascultau atenţĭ, cu bucuria în ochĭ, şi din cândŭ în cândŭ scoţêndŭ micĭ strigărĭ de mirare şi plăcere. Ioana însĕ, cea maĭ mică fată după celŭ mai micŭ băiatŭ, şedea pe unŭ scăunelŭ în colţulŭ celŭ mai întunecatŭ alŭ odăii; stetea cu mânile împreunate ca pentru rugăciune şi cu capulŭ în susŭ; ca şi cum prin fumulŭ ce umplea casa, se uită la cerŭ, şi cândŭ se aprindea câte odată paiele şi plesneu svîrlindŭ scântei, se vedea pe faţa ei o palóre ca a unei florĭ ce vestejesce, şi douĕ lacrimĭ ca douĕ picăturĭ de rouĕ.

Romea povestea:

„In vremea aceea, copilulŭ Isusŭ se jucă pe marginile gârlei împreună cu micii lui tovarăşĭ. Şi nu făcea bine, pentru că eră într'o ḑi de Sâmbătă. Unŭ omŭ, care trecuse pe acolo şi vĕḑuse ce făcea Isusŭ, se duse la sfântulŭ Iosifŭ şi-i ḑise: »Ar trebui să-ţĭ îndreptezĭ copilulŭ, care se jócă în ḑi de Sâmbătă, făcêndŭ grămăḑĭ de nisipŭ pe marginea apei; şi asta-i unŭ lucru opritŭ.«

„Sfîntulŭ Iosifŭ se duse pe marginea apei; dênsulŭ vĕḑu că copilulŭ Isusŭ făcea într'adevĕrŭ ce-i spusese omulŭ. Se mânia fórte tare şi-i porunci sĕ se întórcă acasă. Insă copilulŭ Isusŭ, se supĕră că e certatŭ, şi trîntindŭ din picióre svêrlindŭ în aerŭ nisipulŭ pe care-lŭ avea în mânĭ. Şi nisipulŭ totŭ sĕ prefăcŭ în pasĕrĭ frumóse, carĭ sburară cântândŭ."

Iónŭ D'Arc isprăv'se de ascuţitŭ instrumentulŭ de aratŭ; iar copii, cu totă frumseţea poveştilorŭ, mijau de somnŭ. Iona se sculă şi, după ce ḑise „nópte bună", se suĭ în odaia ei, unde, îngenunchiată pe patŭ, dinaintea icónelorŭ, vorbindŭ une orĭ încetŭ ca şi cum arŭ rĕspunde unorŭ îngerĭ nevĕḑuţĭ, stete rugându-se până la cêsulŭ cândŭ cântă cucoşulŭ de diminéţă, alŭ cărui glasŭ slabŭ şi sfăşietorŭ este ca strigătulŭ ḑilei noŭ-născute, care se deşteptă.

Se ducea desŭ, după ce ascultă leturghia, sĕ şéḑă pe marginea unei câmpii, pe ruinele vreunei case; se uită la deschiḑăturile, care fuseseră uşĭ, la palatulŭ strivitŭ de învĕlitórea care se surpase, şi la deschiḑĕtura négră a pivniţii fără butóie, precum şi la căpiţerea de unde se furase pânea; pentru că vremile erau grele pe atuncĭ pentru ţĕranii din Francia; fórte desŭ, ómenĭ îmbrăcaţĭ în fierŭ orĭ în bronzŭ veneau în cete, şi strigândŭ într'o limbă nepriceputâ, săréu de prin şanţurĭ orĭ din tufişurĭ, şi sĕ năpusteu în satŭ, fără nicĭ unŭ frêu, puindŭ focŭ la coşare, la colibe, sugrumândŭ pe bĕtrânĭ batjocurindŭ fetele, jefuindŭ şi măcelărindŭ; şi orĭ cui i se făcea jale şi milă. Ióna plângea vĕḑêndŭ împrejurulŭ ei atâta nenorocire; şi şi mai multŭ plângea gândindu-se. că totŭ astfelŭ eră pretutindenĭ în frumósa şi dulcea Franciă. Dar numai décâtŭ ridică fruntea, şi, cu tóte lacrimile, ochii-i scânteiau. Veḑĭ-că auḑia, nu cu urechia, ci cu inima, în fîşiitulŭ frunḑelorŭ, în fuga vêntului, chiar în sgomotulŭ unei pietre, ce ne mai putêndu-se ţiné cădea dintr'unŭ zidŭ, nisce glasurĭ cari î-i dedeu sfaturĭ de nădejde şi de gloriă, orĭ ii cântau proteţii, şi pentru că mai vedea, departe, dincolo de câmpiile fericite şi de cetăţile înfloritóre, într'o brumă de sóre care aurea vîrfulŭ catedralelorŭ, unŭ stégŭ albŭ cu flori de crinŭ, pe care erau zugrăviţĭ Dumneḑeu şi îngerii, aplecêndu-se, prin fumulŭ tămâiei, peste capulŭ unui rege îngenunchiatŭ......

Intr'o ḑi se sculase fórte de diminéţă, apucă dreptŭ înainte şi merse, merse multă vreme. In partea dinspre rĕsăritŭ, care eră roşiă pentru că apărea aurora dimineţii, se vedéu niste norişorĭ; pe drumŭ, pe câmpiă, pe verḑéţa tremurândă a pădurilorŭ, eră o albéţă ce sĕmĕnă cu nişte eşarfe, carĭ arŭ trage cerulŭ pe pĕmêntŭ; pe

BOEMII ȘI CROAȚII.

„Narodni Listy“ într'unŭ articlu întitulatŭ: „Salutațĭ de bună venire pe frații noștri!“ provócă pe Cehi, ca sĕ primĕscă frățesce pe Croații sosițĭ în Praga și cu acéstă ocasiune face următórele reflecsiunĭ:

»Slavii de sudŭ au doveditŭ pe timpulŭ lui Safarik și Iungmann ceea ce ei simțescŭ față cu Cehii. In neuitatulŭ anŭ 1848 amŭ salutatŭ pe frații noștrii de la Sudŭ în »Praga auriă« și amŭ aflatŭ, că dintre toțĭ Slavii, cei mai bunĭ și mai sincerĭ prietinĭ ai Cehilorŭ au au fostŭ Croații. Pe atuncĭ ei au jucatŭ unŭ rolŭ însemnatŭ sub banulŭ lorŭ, sub onestulŭ Iellacicĭ, care dicea că: »décă n'arŭ esistá Austria, arŭ trebuĭ creată una.« Și în adevĕrŭ noi amŭ mântuitŭ Austria! Voi cu arma, noi cu cuvêntulŭ și cu condeiulŭ. Sĕ ne aducemŭ bine aminte de cuvintele renumitului Havlicek, care încă pe atuncĭ recomandá confederațiunea Cehilorŭ, Slavilorŭ de Sudŭ, a Polonilorŭ și a Russiei micĭ. Dar' deși nu s'a înființatŭ aceea confederațiune, putemŭ afirmá susŭ și tare, că aceea amicală confedereţiune între Cehĭ și Croațĭ esistă. Ce e dreptŭ, este încă multŭ de făcutŭ pentru ca cuvêntulŭ de odiniórá trupŭ sĕ se facă, dar este adevĕratŭ și aceea, că ideile de atuncĭ caștigă din ce în ce valóre și terenŭ, pretutindenea unde Slavii sĕ întêlnescŭ. In acestŭ sensŭ salutămŭ pe frații noștrii Croațĭ.«

RELAȚIUNILE ITALIEI CU AUSTRO-UNGARIA ȘI GERMANIA.

Cu privire la relațiunile Italiei cu Austro-Ungaria și Germania scrie »Opinione« într'unŭ articolŭ întitulatŭ »După conferință:«

„Sprijinulŭ, ce amŭ datŭ noi propunerilorŭ egiptene cu privire la Egipt, după a nóstră părere nu turbură în nicĭ unŭ chipŭ relațiunile de alianța cu Austro-Ungaria și Germania. Acéstă legătură făcută sĕ fie o chizășiă de pace nu ne încătușéză libertatea acțiunei nóstre în cestiunĭ, carĭ nu o privescŭ. — Alianța cu Austro-Ungaria și Germania în cestiunile continentale și alianța sĕu celŭ puținŭ buna înțelegere cu Anglia în Marea-mediterană — a fostŭ totŭdéuna programulŭ nostru și noi susținemŭ și rĕmânemŭ pe lângă părerea, că aceste două părțĭ ale lui (programului) se potŭ pré bine unĭ.«

DIVERSE.

Negoțŭ modernŭ cu sclavĭ. — Unŭ diarŭ din Washington scrie în numĕrulŭ sĕu din 27 Iulie următórele lucrurĭ, carĭ intereséză pe Europa și totodată și pe țéra nóstră: Decândŭ senatulŭ Americei de nordŭ a respinsŭ proiectulŭ de lege, care avea intențiunea sĕ oprescă importulŭ în masse alŭ lucrătorilorŭ, angagiațĭ prin contracte, din străinĕtate, — șarlatanii neguțătorĭ fără sufletŭ esploatéză și mai multŭ situațiunea, ca sĕ câștige banĭ din modernulŭ comerciu cu sclavii. Planulŭ lorŭ este a importá din Europa în Statele-Unite lucrătorĭ în masse legațĭ prin contractŭ, lucrătorĭ, pe carĭ îi amăgescŭ cu promisiunĭ false că în America vorŭ căpĕtá lucru pe timpŭ durabilŭ și bine plătitŭ. Jertfele acestorŭ șarlatanĭ trebue sĕ se oblige prin contractŭ, că în decursŭ de câțĭva anĭ vorŭ lucrá pe o simbriă óre-care stabilă. In fruntea bandei, care importéză ómenĭ, se află speculantulŭ de moșii Main W. H. și instrumentulŭ sĕu de frunte este Krott, unŭ Germânŭ, care inainte cu câtâva vreme erá predicatorŭ pentru emigrațiune. Krott se află pe cale spre Europa, și mișelésca meseriă și-o va începe în Germania. Elŭ va recrutá lucrătorĭ cu diua, servitóre și muncitorĭ isterĭ de totŭ felulŭ; și Americanii, carĭ vorŭ avé lipsă de muncitorĭ, vorŭ avé numai sĕ și-i comande din Washigton; ér neguțătorii de sclavĭ îndată îi vorŭ procurá. Munca va fi plătită cu multŭ mai ieftinŭ decâtŭ până acumŭ, și astfelŭ nu numai neguțătorii de sclavĭ, ci și Americanii, carĭ dau de lucru, încă vorŭ câștigá de pe spatele nenorociților și amăgițilorŭ emigranțĭ. Cu deosebire în timpulŭ unei greve din partea muncitorilorŭ americanĭ, sclavii din Europa vorŭ avé mare trecere. Cu muncitorii americanĭ, carĭ vorŭ face grevă, capitaliștii ușorŭ o vorŭ scóte la capĕtŭ, avêndŭ în reservă pe Europenii legațĭ prin contractŭ. Fabricanții sunt provocațĭ printr'o circulară, care intonéză avantagiulŭ importului sclavilorŭ din Europa, ca sĕ-șĭ facă comandele. Main & Comp. totodată au întemeiatŭ și o coloniă în apusŭ, și acolo vorŭ colonisa cu deosebire europenĭ, carĭ mai au încă puținŭ capitalŭ, — și le vorŭ da nisce pământurĭ fără valóre. Main dice, că în apusŭ dispune de unŭ teritoriu pădurosŭ de 100,000 de jugĕre.

—x—

Unŭ temerarŭ hoțŭ de cai. — La gara din Czegléd unŭ bărbatŭ bine îmbrăcatŭ, care ți s'arŭ fi părutŭ că este din clasa burgesimei, a datŭ pe trenŭ unŭ calŭ bine înșelatŭ, arătândŭ cassierului și biletulŭ de legitimare și rugându-lŭ că de órece n'are banĭ la sine, sĕ i permită a plătí tacsele pentru sine acolo și pentru calŭ în Dunakeszi, căcĭ acolo are de gândŭ sĕ ducă calulŭ. Spre mai mare încredere spuse, că șefulŭ stațiunii din Dunakeszi i este prietinŭ bunŭ. I s'a permisŭ. Trenulŭ a plecatŭ. Dar cândŭ erá aprópe de Dunakeszi, trenulŭ și-a moderatŭ iuțéla, și călărețulŭ, căcĭ se suise in vagonulŭ în care se aflá calulŭ, ca sĕ pótă îngrijí de elŭ, — se suì pe calŭ și cu o cuterătóre săritură. se avêntă din vagonŭ și pe o cale laterală, ca vêntulŭ, și ca gândulŭ disparŭ, lăsêndŭ în vagonŭ »falsulŭ« biletŭ de legitimare alŭ calului.

—x—

Peladini. — In lunile de érnă ale anului 1747 unŭ scamatorŭ italianŭ cu numele Peladini făcea mare vuetŭ cu producțiunile sale neînțelese de nime altulŭ în Berlinŭ. Décă vomŭ dá credĕmĕntŭ gazetelorŭ contimporare »Peladini — „Magnus,« cum se numiá elŭ — nu sciea sĕ sĕvĕrșiască numai acele apariții, ce le sĕvĕrșescŭ și le mijocescŭ scamatorii modernĭ prin ajutorulŭ sciințelorŭ naturale, ci și altele, ce aduceau aminte de neînțĕlesele vrăjitorii, de e slobodŭ a dice astfelŭ, ale jongleurilorŭ indienĭ și chinezĭ. Pe unŭ afișŭ alŭ sĕu se dicea: »Toma Peladini, născutŭ în Livorno va dovedí că elŭ e stăpânŭ pe mai multŭ de o sută secrete ale magiei sĕu artei albe va tăiá capulŭ unui animalŭ viu, ilŭ va așĕdá érá la locŭ și-lŭ va înviá etc.' Peladini numiá măestria sa »arta albă,« pentru ca sĕ nu fiă socotitŭ de poporŭ de omŭ alŭ »artei negre,' alŭ devoliilorŭ. Intr'o scrisóre datată din 12 Decembrie din Berlinŭ 1747 se scriu următórele: »Ce privesce scamatoriile de căpetenià ale acestui artistŭ, trebue a sci că elŭ nu le arată, decâtŭ pentru prețulŭ de celŭ puținŭ cincĭ-decĭ galbenĭ. Elŭ produce cele mai minunate schimbărĭ înaintea privitorilorŭ, le întórce érá la starea normală și nu se apropia mai multŭ de dece pașĭ de aceea, cărora voiesce sĕ le ia sĕu sĕ pună ceva în busunare. De altfelŭ elŭ e omŭ frumosŭ, se îmbracă în catifea și e veselŭ. Nu are busunare la vestminte și aparate nu pórtă cu sine ci stă, orĭ în mijloculŭ odăei orĭ lângă o masă. Dă voe orĭ și cui sĕ observe câtŭ mai bine apucăturile sale. De ce are lipsă, cere dela stăpânii casei, unde sĕ produce, și lasă de cele mai multe orĭ pe privitorĭ sĕ facă operațiunile, ce le indică elŭ. Orĭ și ce arŭ face și orĭ și cândŭ fața lui e liniștită și gânditóre. Marquisulŭ d'Argens dorì sĕ védă cum va schimba unŭ omŭ în animalŭ și-ĭ promise cincĭdecĭ de galbenĭ. Peladini primì. Unŭ bucătarŭ se învoi, sĕ-lŭ schimbe într'unŭ porcŭ sĕlbaticŭ. Elŭ și vine, dispare repede din ochii societății și dintr'unŭ colțŭ alŭ odăiei ese unŭ godacŭ sĕlbaticŭ alergândŭ; animalulŭ dispare și bucătarulŭ stă érá în fața nóstră. Altŭ băetŭ e schimbatŭ într'unŭ cățelușŭ. Peladini trage palošulŭ sĕu, tae capslŭ cățelușului, ilŭ pune érá, cânele să face nevĕdutŭ și băetulŭ se arată érá întregŭ ca și mai nainte. Amêndoi lucrătorii spunŭ că n'au simțitŭ nicĭ cea mai mică durere, ci numai li sau părutŭ, că sĕ cufundă într'unŭ somnŭ adêncŭ.'

Bibliografiă.

»Scóla română« din Craiova Nr. 12 are următorulŭ sumarŭ: Pentru abonații noștri. — Cronica. — Istoria Caligrafiei — Prima locuință în Statele Unite ale Americei. — Ochĭ negrii — Ochĭ albastrii (poesie). — Despre élocuțiunea poeților latinĭ (urmare). — Proverbiĭ turcescĭ (urmare). — Mișcărĭ în instrucțiune. — Varietățĭ. — Recreațiune. — Posta diarului. — Anunciu.

*

„Fóia școlastică,« din Blașiu Nr. 16: Despre educațiune în genere. — Adevĕrurile fundamentalĭ ale credinței creștine. — Din învĕțĕmêntulŭ intuitivŭ. — Jónŭ Amosŭ Comeniu despre educațiunea moralei. — O privire scurtă asupra instrumentelorŭ crescerei sĕu educațiunei. — Scirĭ scolastice. — Convocare. — Bibliografiă.

*

„Amiculŭ Familiei« din Gherla, Nr. 15: Căsătoria, studiu (urmare). — Luculus, novelă (urmare.) — Părintele Carthausi, romanŭ (urmare). — Mórtea copilei, poesiă. — Seminariu pentru tinerimea studiósă ro-grecocat. în Blajŭ. — La umbra lui Tudorŭ Vladmirescu, poesiă. — Fericirea, poesiă. — Renascerea limbei românescĭ în vorbire și scriere — Cugetărĭ.

*

A apărutŭ »Beiŭ, Vodă, Domnŭ' romanŭ originalŭ de T. Alexi, fascicululŭ 1.

*

»Preotulŭ românŭ« din Gherla Nr. 13 cuprinde: Așĕdĕmintele sacre ale cultului divinŭ din sântele Paresene« (urmare). — Cuvêntŭ funebralŭ. — Seminariu din Blașiu. — Diverse.

*

„Candela« din Cernăuțĭ, Nr. 8 cuprinde: Sinodalitatea bisericei creștine. — Rĕportulŭ mosaicŭ despre facerea lumii și sciințele naturale. — Prasdnovanie vetxozavetnogo Agiza. — Starea bisericei Greciei sub domnia Turcilorŭ și în timpulŭ revoluțiunei până la venirea lui Capo d'Istria. — Catechesele celui între sânțĭ părintelui nostru Cirilŭ, Archiepiscopulŭ Ierusalimului — Grigorii Dvoeslovă i sv. lityrgia Prejdeosviaștnnia Darova. — Cuvêntare în diua de schimbarea la față a Domnului. — Predică. — Cuvêntare ținută de Cucernicia sa păr. spiritualŭ M. Dracinschi. — Cronică.

Editorŭ: **Iacobŭ Mureșianu.**

Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureșianu.**

---

urmă venì diua frumósă și însorată, cândŭ grânele parŭ de aurŭ și cândŭ pădurile sĕmĕnă cu nițte marĭ rugurĭ de smaragde în totŭ spațiulŭ vĕdutŭ de sóre. Atâtŭ de multŭ umblase, încâtŭ ajunse pe marginea unei gârliște, într'unŭ trandifirișŭ unde erau trandafirĭ așa de mulțĭ cum nu mai vĕduse dênsa nicĭ odată, și așa de frumoșĭ cum nu credea ea că potŭ sĕ fie. Se oprì; erá în mijloculŭ trandafirilorŭ așa de palidă, ca și unŭ crinŭ mare. Insă nu se oprise din pricina florilorŭ frumóse, nicĭ din pricina vêntului ce o îmbătă de mirosŭ; ci pentru că dincolo de apșóra aceia nu mai erá Francia. Se puse pe marginea apei, pe nisipŭ. Zimbì. Ișĭ aducea aminte de povestea ce-i spusese Romea. Și-o povesti singură, în gândŭ, găsind'o frumósă. Luă nisipŭ în mânĭ și-lŭ aruncă în aerŭ. O! minune! pumnulŭ de nisipŭ se prefăcù în stiglețĭ. Aruncă încă unŭ pumnŭ, și se prefăcù în pietrarĭ. Incă o mână de nisipŭ aruncă, și se prefăcù în pitulice. O alta, și se prefăcù în privighetorĭ, carĭ se duseră sĕ cânte în trandafirii d'alăturĭ! Ea se vĕdù numai decâtŭ înconjurată, — pentru că paserile nu fugéu, — de paserĭ, ale cărorŭ pene schimbau numai fețe. Petrecŭ câtă-va vreme ascultândŭ cântecele și privindŭ la penele ce sclipéu. Pe urmă, le dise cu blândețe:

»Plecațĭ, duceți-vĕ, păsărele! vĕ iubescŭ și sunteți frumóse, dar nu trebue se rĕmânețĭ vecinicŭ cu mine. De vreme ce ațĭ luatŭ viață, trebuie sĕ vĕ gândițĭ, sĕ sburațĭ în înălțimile cerului, sĕ vĕ facețĭ cuibulŭ în copacĭ. Aide, pasĕrele, plecațĭ în cotro vĕ mână vêntulŭ!«

Insĕ ca și cum nu ar fi disŭ nimicŭ, păsĕrelele ciripiau și sburau împrejurulŭ ei, puindu-i-se în pĕrŭ, orĭ pe umerĭ, și giugiulindu-i cu ciocŭlŭ urechia orĭ buza; și în sfĕrșitŭ pitulicea îi ciripì astfelŭ:

»Nu, noi nu plecămŭ în cotro ne suflă vêntulŭ, pentru că, acolo nu mai este pămêntulŭ Franciei, pe care ne amŭ născutŭ, ci avemŭ sĕ rĕmânemŭ vecinicŭ cu tine!«

Păsĕrelele o urmară pretutindenĭ. Sburau împrejurulŭ ei, când dênsa dise daufinului Carolŭ:

„Ițĭ spunŭ din partea domnului, că tu eștĭ fiu de rege și adevĕratŭ moștenitorŭ alŭ Franciei.«

Imprejurulŭ ei, când intră în Orleans, îmbrăcată cu o armatură albă, care bâtea în roșu la lumina faclelorŭ, cu cortegiulŭ ei de soldațĭ și căpitanĭ; împrejurulŭ ei, când asaltă meterezurile englese, pasĕrile ciripéu în sgomotulŭ rĕsboiului și sburau printre săgețĭ. Când ea cădù în șanțŭ, cu gâtulŭ plinŭ de sânge, pasĕrelele fură, carĭ cu piciorușele lorŭ scóseră săgéta, și atâta țipară până ce veniră și luară pe Ioana; pitulicea ișĭ smulgea pe cale pufŭ și-lŭ punè pe rană. In diua isbândiĭ când se cântau rugăciunile și se ardea tămâiă, acolo erau și ele; vădêndŭ cum le fluturau aripile pe stégulŭ albŭ cu florĭ de crinĭ pe carĭ erá zugrăvitŭ Dumnedeu și îngerii, ai fi credutŭ că stégulŭ erá de pasĕrĭ. Călĕii nu le vĕdură, și cândŭ dênsa erá în închisóre, și ele se adăpostiseră în colivia de ferŭ din turnulŭ celŭ mare alŭ castelului; și totŭ acolo erau cândŭ se aprinse rugulŭ.

»Plecațĭ, micĭ păsĕrele, dise dênsa. — M'ațĭ urmatŭ cu credință, și vĕ suntŭ îndatorată. Dar trebuie sĕ mĕ părăsițĭ adĭ, pentru că flacările ce crescŭ are sĕ vĕ ardă aripiórele cele frumóse. Plecațĭ, păsĕrele, în cotro vĕ va duce vêntulŭ!«

Insĕ, părea că dênsa nu disese nicĭ o vorbă. Păsĕrelele piuiau mereu șt sburau prin focŭ și prin fumŭ, puindu-i-se pe pĕrŭ orĭ pe umerĭ, și giugiulindu-i urechia orĭ buza, până ce în sfĕrșitŭ penele li se aprinseră de flacărĭ și picară una câte una, ca florile de rubine, în jăraticŭ. Pe urmă, se depărtă mulțimea, și împrejurulŭ rugului fu numai tăcere și singurătate, erá nópte; nimenĭ, nu mai erá de față, decâtŭ luna care lumină. Insĕ, in cenușa încă fumegêndă, în care se amestecase cenușa fecióreĭ și a pasĕrilorŭ, — cenușe de crinĭ și cenușe de pufŭ, — se făcù unŭ frĕmĕtŭ de viață. Cenușa se însufleți, se umflà, luă formă, se prefăcu cu încetulŭ în pene marĭ, ce fluturau împrejurulŭ unei fete palide, care zimbì că se deșteptă. Și pasĕrile, acum, nu maĭ erau nicĭ pitulicĭ, nicĭ pietrarĭ, nicĭ stiglețĭ; ci erau îngerĭ, care ducéu pe aripile lorŭ albe pe Ioana spre frumosulŭ Paradisŭ, acea Francià a cerului!

(Traducere de **I. S. Spartali.**)

Cursulŭ la bursa de Viena
din 18 Augustŭ st. n. 1884.

Rentă de aurŭ ungară 6%	122.15	Bonurĭ croato-slavone . .	100.—
Rentă de aurŭ 4% . . .	92.35	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.75
Rentă de hârtiă 5% . .	89.15	Imprumutulŭ cu premiu ung.	114.50
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	142.40	Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului .	115.80
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune) . . .	96.30	Renta de hărtiă austriacă	80.90
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	118.50	Renta de arg. austr. . .	81.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	102.20	Renta de aurŭ austr. . .	103.70
Bonurĭ rurale ungare . .	101.—	Losurile din 1860 . . .	135.10
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.—	Acţiunile băncei austro-ungare	861.—
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	101.—	Act. băncei de creditŭ ung.	318.61
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.—	Act. băncei de creditŭ austr.	313.50
Bonurĭ rurale transilvane	101 —	Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.76
		Napoleon-d'orĭ	9.65½
		Mărcĭ 100 imp. germ. . .	59.55
		Londra 10 Livres sterlinge	121.65

Bursa de Bucurescĭ.
Cota oficială dela 4 Augustŭ st. v. 1884.

Renta română (5%). . . .	Cump.	93¾	vênd.	94
Renta rom. amort. (5%) . .	„	95⅜	»	——
» convert. (6%) . .	»	97¼	»	98
Împr. oraş. Buc. (20 l.) . .	»	34¼	»	—.—
Credit fonc. rural (7%) . .	»	102¼	„	103
» „ „ (5%) . .	„	90½	„	92¼
» » urban (7%) . .	»	101¾	„	102
» » » (6%) . .	»	97½	»	98
» » » (5%) . .	»	87½	»	88
Banca naţională a României	„	1365	„	1400
Ac. de asig. Dacia-Rom. . .	„	340.	„	354½
« » » Naţională . .	„	237½	»	243
Aurŭ	„	5·44.%	„	.—
Bancnote austriace contra aurŭ	„	2.07.	„	2.09

Cursulu pieţei Braşovŭ
din 19 Augustŭ st. n. 1884.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.10	Vênd.	9.15
Argint românesc	»	9.05	»	9.10
Napoleon-d'orĭ	»	9.62	»	9.65
Lire turcescĭ	»	10.90	»	10.92
Imperialĭ	»	9.86	»	9.88
Galbenĭ	»	5.64	»	5.67
Scrisurile fonc. »Albina« . . .	»	100.50	»	101.50
Discontulŭ » . . .	7—10 % pe anŭ.			

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ se potŭ cumpĕra în tutungeria lui Gross (în casa prefecturei.)

Acei domnĭ abonaţĭ ai noştri, carĭ au plătitŭ preţulŭ abonamentului pe una jumĕtate de anŭ séu pe unŭ anŭ, înainte de 1-a Aprilie a. c., sunt rugaţĭ a ne trimite diferenţa preţului urcatŭ dela 1 Aprile c., care pentru Austro-Ungaria face 2 fl., ér pentru România 8 lei.

ADMINISTRAŢIA „GAZ. TRANS.“

ABONAMENTE LA „GAZETA TRANSILVANIEI.“

se potŭ face de la **1** şi **15** a fie-cărei lunĭ.

Pentru Austro-Ungaria pe anŭ . , . 12 fl. v. a.
„ „ „ 1/2 „ . . . 6 „ „
„ „ „ 1/4 „ . . . 3 „ „
Se acórdă abonamente şi lunare cu . . 1 „ „
Pentru România şi străinătate pe anŭ . 36 francĭ
„ „ „ „ 1/2 „ . 18 „
„ „ „ „ 1/4 „ . 9 „

Celŭ mai uşorŭ mijlocŭ de abonare este prin mandatŭ postalŭ. Abonamentele se plătescŭ înainte.

Rugămŭ pe domnii abonaţĭ sĕ binevoiéscă a ne da lămuritŭ adresa, ca trimiterea diarului sĕ nu sufere nicĭ cea mai mică întârdiere.

Administraţiunea.

Nr. 2941—884. pret. 3—3

Concursŭ.

Spre ocuparea de 2 posturĭ de medicĭ de cercŭ cu locuinţa în Branŭ şi Zernescĭ cu léfa anuală de câte 300 fl.; se deschide prin acésta concursŭ cu acelŭ adausŭ cumcă în lipsa de concurenţĭ la ambele posturĭ, alesulŭ unui cercŭ va avea se împlinéscă provisorice agendele medicalĭ pentru amêndoue cercurile fiindŭ cu locuinţa în Branŭ cu leafa de 600 fl.

Doritorii de a concurá la aceste posturĭ se învită prin acésta a'şĭ înaintá suplicele instruate cu diploma de medicŭ la subscrisulŭ negreşitŭ până la finea lunei Augustŭ a. c.

Branŭ în 10 Augustŭ 1884.

Alesandru Belle,
pretore.

Tipografia Alexi Braşovŭ.